

הרקטילית השתמש הרופא בכפפות, אולם, (לדברי עדים) לבדיקה נוספת השתמש ביד גלויה: הנוהג אצלו היה להקשיב למערכת העיכול והנשימה כשהסטטוסקופ נתון בידו הימנית ולהחזיק את פה הבהמה פתוח בידו השמאלית. ואמנם – מקום הופעת הכתמים בזרוע השמאלית מתאים בדיוק לפגיעה אפשרית על ידי שיני הפרה בזמן הבדיקה! השאלה בה' הידיעה לכל המצב שנוצר, היא מדוע אדם המחוסן נגד כלבת, (והרופא הרי חוסן חודשים קודם לכן) יכול להיפגע במחלה זו? לרוע המזל אנו שוכחים לעתים שהחיסון הפרופילקטי נגד כלבת עלול (ולעתים קרובות למדי) להיכשל. בהוראות היצרן של אותו תרכיב שקיבל הרופא, מומלץ לעשות בדיקה של רמת הכייל חודש לאחר זריקת הדחף. דבר זה לא נעשה אצל הרופא החולה. נוסף על כך, זריקת הדחף ניתנה שבוע לאחר סיום שלושת הזריקות הראשונות ולא חודש לאחר הזריקה השלישית כפי שמציינות הוראות היצרן. טעות נוספת שנעשתה היתה בכך שלאחר שהרופא טיפל – מאוחר יותר – בפרה גנועה בכלבת, הוא לא קיבל זריקת דחף נוספת וכמו כן לא נבדקה רמת הנוגדנים בדמו. אילו היו מוצאים שרמת נוגדני החיסון שקיבל בעבר אינה מספיקה, היו מבצעים ברופא תהליך של חיסון מלא, בתוספת אנטי סרום ספציפי. הרופא נחשב כמחוסן במידה יעילה אולם העובדה שביום ה-12 למחלתו הוא לא הראה כל מציאות של גופיפי נגד מנטרלים, מראה באופן ברור לחלוטין שלרופא לא היה כל חיסון אפקטיבי! כך גרמה שרשרת ארוכה של טעויות והשמטות בסופו של דבר למקרה טרגי זה של כלבת – מחלה המסתיימת תמיד במותו של החולה.

עטינים בריאים יותר

כמה שעות עבודה לביטנה?

בארץ מומלץ בדרך כלל להשתמש בבטנות חליבה במשך כ-1,000 שעות עבודה, בתנאי שהן נשמרות היטב. אנו משתמשים בבטנות אלפא-לאוואל ומוצאים, במשך שנים, שבתום כ-1,000 שעות הבטנות עדיין נראות כאילו הן חדשות. מצב זה אושר לא פעם ע"י אנשי מקצוע מהחוף.

שאלתי המופנית אליכם היא, אם במצב זה ייש באמת צורך "לזרוק" את הבטנות ולהחליפן בחדשות, בתנאי המחירים של היום? פשוט כואב הלב לראות את הדבר. אם הביטנה, שנראית כחדשה, תהיה טובה לעוד כמה מאות שעות עבודה? או שמא יש בכך סיכון מוגבר לבריאות העטינים?

צוות רפתני קיבוץ יזרעאל

אמנם יש להחליף את הבטנות המוזכרות אחרי כל 1,000 שעות עבודה בהתאם להמלצותינו בתאום עם היצרן. המראה החיצוני התקין כביכול של הביטנה המשומשת אינו מהווה אינדיקציה של מידת גמישותה, התרחבותה וכושר התקפלותה, אשר להם מיועדת הביטנה. כושר זה, כפי שהוכח הן אצלנו והן בחו"ל, נפגם בתום התקופה המיועדת. מלבד זה, אין ניתן לראות בעין ולהבחין בסדקים הנוצרים בפנים הבטנות במהלך

השימוש בהן. סדקים אלה, אף כשהם מזעריים, מהווים מאגר לחומר אורגני ולחידקים – וביניהם מידבקים – שאינם ניתנים להרחקה ולהשמדה בעזרת תהליכי הניקוי והחיתוי המקובלים. מכאן נובעת הסכנה להדבקת עטינים על ידי החידקים המתפתחים בבטנות סדוקות.

ד"ר א. שרון

ייבוש פרות

בעקבות הרשימה "טיפול אנטיביוטי ביובש" ("משק הבקר והחלב" מס' 153) אנו מעוניינים לדעת, אם שיטת הייבוש של פרה, בתום התחלובה, משפיעה בדרך כלל על בריאות העטין? ידוע לי שמקובלות 2 שיטות: האחת – להפחית במספר החליבות ביממה לקראת הייבוש וכך להביא את הפרה לייבוש באופן הדרגתי במשך כ-10 ימים עד שבועיים, ואילו השניה – להפסיק במועד הרצוי את חליבת הפרה באופן פתאומי, ללא התחשבות בכמות החלב שהפרה עוד מניבה באותו היום.

רפאתי קיבוץ סאסא

אין בדרך כלל חשיבות לשיטת ייבוש הפרות, בכל הקשור למחלות העטין, ולשיטות המקובלות המוזכרות לעיל אין השפעה ישירה על מצב בריאות העטינים. בדרך כלל אנו ממליצים על השיטה שמפסיקה את החליבה באופן פתאומי במועד הרצוי. רק אצל פרות שמניבות עדיין כמויות גדולות מאוד של חלב

ד"ר א. שרון

16 ➡

כמזון למעלייגירה. בעונות האסיף השונות באזורים השונים. יש אף לערוך כמה ניסויים כדי לקבוע את נעכלות החומר ובאיזו מידה ההערכות בחו"ל תואמות את המצב אצלנו. אם יתברר שקיימות כמויות מסוימות והחומר ראוי להאבסה – עשוי הירק של תפוחי אדמה לתרום להאבסת הבקר בארץ ובעזרתו ניתן יהיה להחליף כמות מסוימת של מזון אחר, הדורש לגידול מים או קרקע, או גרגירים שמקורם בייבוא תמורת מטבע זר. 16 ➡

לפי נתונים מחו"ל הערך המזין של ירק תפוחי האדמה נמוך יחסית, אבל יש להניח שעל אף זאת הוא עשוי למצוא את מקומו במנה בעיקר לפרות נמוכות תנובה, יבשות, עגלות ועגלים. יש לבחון בארץ מעשית, מה המצב הפיזיולוגי וההרכב של ירק תפוחי אדמה בעונות השונות של גידולם, את האפשרויות המעשיות של איסוף החומר, החמצתו או ייבושו לשחת